

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:- ତୁମର ଏହି ରେକର୍ଡ (ଗୀତ) ସଞ୍ଜିବନୀ ରୁଟି ଅଟେ, ଏହାକୁ ବଜାଇବା ଦ୍ଵାରା ଉଦାସୀ (ନିରୁତ୍ସାହିତ ଭାବ) ଦୂର ହୋଇଯିବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଅବସ୍ଥା ବିଗିତି ଯିବାର କାରଣ କ’ଣ? କେଉଁ ଯୁକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଅବସ୍ଥା ବହୁତ ଭଲ ହୋଇପାରିବ?

ଉତ୍ତର:- (୧) ଜ୍ଞାନର ନୃତ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି, ପରଚିନ୍ତନ ପରଦର୍ଶନରେ ନିଜର ସମସ୍ତ ନଷ୍ଟ କରିଦେଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଅବସ୍ଥା ବିଗିତି ଯାଉଛି । (୨) ଅନୁଷ୍ଠ କୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି ତା’ର ପ୍ରଭାବ ମଧୁ ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ପଡିଥାଏ । ଅବସ୍ଥା ସେତେବେଳେ ଭଲ ରହିବ ଯେତେବେଳେ ପରସ୍ପର ମଧୁରେ ମିଠା ହୋଇ ଚାଲିବ । ସ୍ଵାଦ ଉପରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ ଥିବ । ରାତିରେ ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ ଅତି କମ୍ରେ ଅଧ ଘଣ୍ଟାଏ ସ୍ଵାଦରେ ବସ, ପୁଣି ସକାଳୁ ଉଠି ସ୍ଵାଦ କର ତେବେ ଅବସ୍ଥା ଭଲ ରହିବ ।

ଗୀତ:- କୌନ ଆତ୍ମା ମେରେ ମନ କେ ଦ୍ଵାରରେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହି ରେକର୍ଡ ମଧୁ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କରିଛନ୍ତି । ଏହାର ଅର୍ଥ ମଧୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ଅନେକ ଥର ବୁଝାଇଛନ୍ତି କି ଏହି ଭଲ ଭଲ ଭଲ ରେକର୍ଡ ଘରେ ରଖିବା ଦରକାର ପୁଣି ଯଦି କୌଣସି ସମୟରେ ଉଦାସୀ ଆସୁଛି ତେବେ ରେକର୍ଡ ବଜାଇବା ଦ୍ଵାରା ବୁଦ୍ଧିରେ ତୁରନ୍ତ ଏହାର ଅର୍ଥ ଆସିଯିବ, ଯାହା ଫଳରେ ଉଦାସୀ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ଏହି ରେକର୍ଡ ମଧୁ ସଞ୍ଜିବନୀ ରୁଟି ଅଟେ । ବାବା ନିରୁଦ୍ଦେଶ ତ ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେହି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କଲେ ତ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଗୀତରେ କିଏ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟରେ କିଏ ଆସିଛନ୍ତି! ଯିଏ ଆସି ଜ୍ଞାନ ନୃତ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଗୋପୀମାନେ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ନାଚ ନଚାଉଥିଲେ । ଏ କଥା ତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ହେ ଶାଳଗ୍ରାମ ସନତାନମାନେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ନା । ସକଳ ଅର୍ଥ ସକଳ, ଯେଉଁଠି ପାଠ ପଢାଯାଇଥାଏ, ଏହା ମଧୁ ସକଳ ଅଟେ । ତୁମେ ସନତାନମାନେ ଜାଣିଛ ଆମ ହୃଦୟରେ କାହାର ସ୍ଵାଦ ଆସୁଛି! ଅନୁଷ୍ଠ କୌଣସି ବି ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରର ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି କଥା ନାହିଁ । କେବଳ ଏହି ଗୋଟିଏ ସମୟ ରହିଛି ଯେତେବେଳେ କି ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ତାଙ୍କର ସ୍ଵାଦ ରହୁଛି ଆଉ କେହି ତାଙ୍କୁ ସ୍ଵାଦ କରୁନାହାନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟହ ମୋତେ ସ୍ଵାଦ କଲେ ଧାରଣା ବହୁତ ଭଲ ହେବ । ଯେପରି ମୁଁ ନିରୁଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛି ସେହିପରି ତୁମେ ସ୍ଵାଦ କରୁନାହିଁ । ମାୟା ତୁମକୁ ସ୍ଵାଦ କରିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ । ମୋର କଥାରେ ତୁମେ ବହୁତ କମ୍ ଚାଲୁଛ ଏବଂ ମାୟା କଥାରେ ବହୁତ ଚାଲୁଛ । କେତେ ଥର କହିଛି - ରାତିରେ ଯେବେ ଶୋଇବାକୁ ଯାଉଛ ସେତେବେଳେ ଅଧ ଘଣ୍ଟାଏ ବାବାଙ୍କ ସ୍ଵାଦରେ ବସିଯିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦିଓ ସତରୀ-ପୁରୁଷ ଅଛନ୍ତି, ଏକତ୍ର ବସନ୍ତ ଅଥବା ଅଲଗା-ଅଲଗା ବସନ୍ତ । ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ହିଁ ସ୍ଵାଦ ରହୁ । କିନ୍ତୁ ବିରଳ କେହି ସ୍ଵାଦ କରୁଛନ୍ତି । ମାୟା ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । ନିରୁଦ୍ଦେଶରେ ନ ଚାଲିଲେ ପଦ କିପରି ପାଇ ପାରିବ । ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ଵାଦ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଶିବବାବା ଆପଣ ହିଁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କଠାର ହିଁ ବନ୍ଧା ମିଳିବ । ଯିଏ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁ ନାହାନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ମଧୁ ବନ୍ଧା ମିଳିବ । ବ୍ରହ୍ମପାଣ୍ଡର ମାଳିକ ତ ସମସ୍ତେ ହେବେ । ତ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ନିରୁଦ୍ଦେଶ୍ୟାମକୁ ଆସିବେ । ଭଲେ କିଛି ବି ନ କରନ୍ତୁ । ଅଧାକଳପ ଯଦିଓ ଭକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଘରକୁ କେହି ବି ଫେରି ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ, ଯେ ପରୁଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମୁଁ ଗାଇତ ହୋଇ ନ ଆସିଛି । କେହି ବି ରାସ୍ତା ଦେଖି ନାହାନ୍ତି । ଯଦି ଦେଖିଥାନ୍ତେ ତେବେ ତାଙ୍କ ପଛରେ ସମସ୍ତେ ମଶା ସଦୃଶ ଯାଇଥାନ୍ତେ । ମୂଳବତନ କ’ଣ - ଏ କଥା ମଧୁ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତ୍ରାମା ଅଟେ, ଏହାକୁ ହିଁ ରିପିଟ୍ (ପୁନରାବୃତ୍ତି) କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ଦିନରେ ତ କରମଯୋଗୀ ହୋଇ ଧନ୍ଦାରେ ଲାଗି ରହିବାକୁ ହେବ । ଖାଦ୍ୟ ରାନ୍ଧିବା ଆଦି ସବୁ କରମ କରିବାକୁ ହେବ । ବାସ୍ତବରେ କରମ ସନ୍ନ୍ୟାସ କହିବା ମଧୁ ଭୁଲ ଅଟେ । କରମ ବିନା ତ କେହି ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । କରମ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ମିଛ ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ଦିନରେ ଭଲେ ଧନ୍ଦା ଆଦି କର, ରାତିରେ ଓ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ବାବାଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଵାଦ କର । ଯାହାଙ୍କୁ ଏବେ ନିଜର କରିଛୁ, ତାଙ୍କୁ ସ୍ଵାଦ କଲେ ସାହାଯ୍ୟ ମଧୁ ମିଳିବ । ନଚେତ୍ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ । ସାହୁକାରମାନଙ୍କର ତ ବାବାଙ୍କର ହେବା ପାଇଁ ହୃଦୟ ବିଦାରଣ ହୋଇଯାଉଛି ତେବେ ପୁଣି ପଦ ବି ମିଳିବ ନାହିଁ । ଏହା ସ୍ଵାଦ କରିବା ତ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ସେ ଆମର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । ଆମକୁ ସମସ୍ତ ରହସ୍ୟ ବତାଇଛନ୍ତି - ଏହି ବିଶ୍ଵର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳର କିପରି ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ଵାଦ କରି ପୁଣି ସ୍ଵାଦରୁ ଚକ୍ର ଘୁରାଇବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରାଇ ନେଇଯିବାବାଲା ତ ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଏହିପରି ଚିନ୍ତନରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ରାତିରେ ଶୋଇବା ସମୟରେ ମଧୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଘୁରୁଥାଉ । ସକାଳୁ ଉଠିଲେ ମଧୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ମନରେ ରହୁ । ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମପଣରୁ ଦେବତା ପୁଣି କଷ୍ଟଭୀଷ, ବୈଶ୍ୟ, ଶୂଦ୍ର ହେବୁ । ପୁଣି ବାବା ଆସିବେ ଆମେ ପୁଣି ଶୂଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମପଣ ହେବୁ । ବାବା ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତୀ, ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ଓ ତ୍ରିନେତ୍ରୀ ମଧୁ ଅଟନ୍ତି । ଆମର ବୁଦ୍ଧିକୁ ଶୋଲି ଦେଉଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମଧୁ ମିଳୁଛି । ଏପରି ବାବା ତ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ଚରନା କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ମାତା ମଧୁ ହୋଇଗଲେ । ଜଗତଅମ୍ବାଙ୍କୁ ନିମିତ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ଏହି ଶରୀରରେ ଆସି

ବରହମା ରୂପରେ ଖେଳ-କୁଦ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବୁଲିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ବାବାଞ୍ଜକୁ ଯାଏ ତ କରୁଛୁ ନା! ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହାଞ୍ଜକ ରଥରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ତୁମେ କହୁଛ ବାପାଦା ଆମ ସାଥରେ ଖେଳୁଛନ୍ତି । ଖେଳରେ ମଧ୍ୟ ବାବା ଯାଏ କରିବାର ପୁରୁଷାରଥ କରିଥା'ନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାଞ୍ଜକ ଦ୍ଵାରା ଖେଳୁଛି । ଚୈତନ୍ୟ ତ ଅଟନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ଏହିପରି ଖିଆଲ ରହିବା ଦରକାର । ଏପରି ବାବାଞ୍ଜକ ଉପରେ ବଳି ମଧ୍ୟ ରହିବାକୁ ହେବ । ଭକତିମାର୍ଗରେ ତୁମେ ଗାୟନ କରି ଆସିଛ ଫାରୀ ଜାଉ... ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ତୁମର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିନିଅ ତାହା ହେଲେ ମୁଁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ଦେବି । ଏବେ ଇଏ ଫରମାନ (ଆଦ୍ଵା) ଦେଲେ, ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ସେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ଦେଖିବେ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଚାଲିବା ଦ୍ଵାରା ମମତ୍ତ ତୁଟିଯିବ, କିନ୍ତୁ ଡରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ବଳି ଚଳୁନାହିଁ ତେବେ ମୁଁ ବରହା କିପରି ଦେବି । ତୁମର ପଇସା କେହି ନେଇ ଯାଉନାହାନ୍ତି । କହିବେ, ଆଛା ତୁମର ପଇସା ଅଛି, ଲିଟରେଟର (ଜ୍ଞାନର ସାହିତ୍ୟ, ପୁସ୍ତକ)ରେ ଲଗାଇ ଦିଅ । ନିମିତ୍ତ ଅଟ ନା । ବାବ ରାୟ ଦେଇ ଚାଲିବେ । ବାବାଞ୍ଜକର ସବୁ କିଛି ପିଲାମାନଙ୍କର ଅଟେ । ପିଲାମାନଙ୍କଠାରୁ କିଛି ନେଉ ନାହାନ୍ତି । କେବଳ ମମତ୍ତ ତୁଟିଯିବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତି (ଉପାୟ) ଦ୍ଵାରା ବୁଝାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ମୋହ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କଥା ଅଟେ । (ମାତ୍ତକତର ଉଦାହରଣ) ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମାତ୍ତକତ ପରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୋହ କାହିଁକି ରଖୁଛ । ପୁଣି ଘରେ-ଘରେ ମନଦିର କିପରି ହେବ । ମୁଁ ତୁମକୁ ମାତ୍ତକତ ପଣିଆରୁ ମୁକ୍ତ କରି ମନଦିର ଯୋଗ୍ୟ କରାଉଛି । ତୁମେ ଏହି କିରତପଟ୍ଟୀ (କାଦୁଅ ପଟ୍ଟକ) ପୁରତି ମମତ୍ତ କାହିଁକି ରଖୁଛ । ବାବା କେବଳ ମତ ଦେବେ - କିପରି ଗୃହସ୍ଥକୁ ସମ୍ଭାଳିବେ । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ଗ୍ରହଣ ହେଉ ନାହିଁ । ଏ ସବୁ କିଛି ବୁଦ୍ଧିର କାମ ଅଟେ ।

ବାବା ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଅମୃତବେଳାରେ ମଧ୍ୟ କିପରି ବାବାଞ୍ଜକ ସହିତ କଥା ହେବ । ବାବା, ଆପଣ ବେହଦର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ହିଁ ବେହଦ ବିଶ୍ଵର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ କହିପାରିବେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ଦୁନିଆରେ କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ଜଗତଅମ୍ବାଞ୍ଜକୁ ମାତା-ମାତା ବି କହିଥାନ୍ତି । ସେ କିଏ? ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଠାକାର ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର ନିଜର ସନ୍ତାନ ହେବ ଯିଏକି ସିଂହାସନରେ ବସିବ । ଆମେ କିପରି ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇପାରିବୁ ଯାହାକି ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସିଂହାସନରେ ବସିବୁ । ବରତ୍ତମାନ ଆମେ ଜାଣୁଛୁ ଏହି ଜଗଦମ୍ବା ହେଉଛନ୍ତି ବ୍ରାହ୍ମଣୀ, ଯିଏକି ବରହମାତ୍ତକର କନ୍ୟା ସରସ୍ଵତୀ ଅଟନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଚିକିଏ ବି ଏହି ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ରାତ୍ରିରେ ବାବାଞ୍ଜକ ଯାଏରେ ବସିବାର ନିୟମ ରଖିବା ତ ବହୁତ ଭଲ । ନିୟମ ଯଦି କରିଦେବ ତେବେ ତୁମର ଖୁସିର ନିଶା ଚଳି ରହିବ ପୁଣି ଆଉ କୌଣସି କଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ । କହିବେ ଏକ ବାବାଞ୍ଜକର ସନ୍ତାନ ଆମେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅଟୁ । ପୁଣି ବିକାରୀ ଦୁଷ୍ଟ ରଖିବା କରିମିନାଲ ଆସଲ୍ଟ (ଅପରାଧ) ହୋଇଯିବ । ନିଶା ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍ଵ, ରଜଃ, ତମଃଗୁଣୀ ହୋଇଥାଏ ନା । ତମଃଗୁଣୀ ନିଶା ଚଳିଲେ ମରିଯିବ । ଏପରି ନିୟମ କରିଦିଅ କି - ଅଳ୍ପ ସମୟ ବାବାଞ୍ଜକୁ ଯାଏ କରି ବାବାଞ୍ଜକ ସେବାରେ ଯାଅ । ପୁଣି ମାୟାର ଚୋପାନ ଆସିବ ନାହିଁ । ଏହି ନିଶା ଦିନ ସାରା ରହିବ ଏବଂ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ରିଫାଇନ୍ ହୋଇଯିବ । ଯୋଗରେ ମଧ୍ୟ ଲାଲ୍ କଲିଅର ହୋଇଯିବ । ଏପରି ବହୁତ ଭଲ-ଭଲ ରେକର୍ଡ ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ରେକର୍ଡ ଶୁଣି ଚାଲିଲେ ନାଚିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେବେ, ରିଫରେସ୍ (ସତେଜ) ହୋଇଯିବେ, ଦୁଇ, ଚାରି, ପାଞ୍ଚଟି ରେକର୍ଡ ବହୁତ ଭଲ ଅଟେ । ଗରୀବ ମଧ୍ୟ ବାବାଞ୍ଜକର ଏହି ସେବାରେ ଲାଗିଗଲେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମହଲ ମିଳିପାରିବ । ଶିବବାବାଞ୍ଜକ ଭଣ୍ଡାରରୁ ସବୁ କିଛି ମିଳିପାରିବ । ସେବାଧାରୀମାନଙ୍କୁ ବାବା କାହିଁକି ନ ଦେବେ । ଶିବବାବାଞ୍ଜକ ଭଣ୍ଡାର ଭରପୁର ହିଁ ରହିଛି ।

(ଗୀତ) ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ ନୃତ୍ୟ । ବାବା ଆସି ଗୋପ-ଗୋପୀମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ନୃତ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । କେଉଁଠାରେ ବି ଆଅ ଯଦି ବାବାଞ୍ଜକୁ ଯାଏ କରୁଥିବ ତେବେ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ରହିବ । ଯେପରି ବାବା (ବରହମା) ଜ୍ଞାନ ଓ ଯୋଗର ନିଶାରେ ରହିଥା'ନ୍ତି, ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ଖୁସିର ନିଶା ରହିବ । ନଚେତ୍ ପରଦର୍ଶନ-ପରଚିନ୍ତନରେ ରହିବା ଦ୍ଵାରା ଅବସ୍ଥା ହିଁ ବିଗିତି ଯାଇଥାଏ । ସକାଳୁ ଉଠିବା ତ ବହୁତ ଭଲ । ବାବାଞ୍ଜକ ଯାଏରେ ବସି ବାବାଞ୍ଜକ ସହିତ ମିଠା-ମିଠା କଥା ହେବା ଦରକାର । ଯେଉଁମାନେ ଭାଷଣ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ତ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଆଜି ଏହି ପଏଣ୍ଟସ୍ ଉପରେ ବୁଝାଇବା, ଏପରି ବୁଝାଇବା । ବାବାଞ୍ଜକୁ ବହୁତ ପିଲା କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଚାକିରୀ ଛାଡିବୁ? କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ସେବାର ପରମାଣ ତ ଦିଅ । ବାବା ତ ଯାଏର ବହୁତ ଭଲ ଯୁକ୍ତି ବତାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କୋଟିକରେ କେହି ଗୋଟିଏ ବାହାରିବେ ଯାହାଞ୍ଜକର ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ରହିଥିବ । କାହାର ମୁସ୍କିଲରେ ଯାଏ ରହିଥାଏ । ତୁମ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ନାମ ତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । କୁମାରୀମାନଙ୍କର ପାଦ ତଳେ ସମସ୍ତେ ପଡିଥାନ୍ତି । ତୁମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଭାରତକୁ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଦେଉଛ । ତୁମର ସମ୍ପତ୍ତି ତିହନ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ବରହମାକୁମାର କୁମାରୀମାନଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଗଲାଣି ନା । ସିଏ ହିଁ କୁମାରୀ ଯିଏ ୨୧ କୁଳର ଉଦ୍ଧାର କରିଥାଏ । ତେଣୁ ତାର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ ଏହା ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ରିଲ୍ ଅଟେ, ଯାହା କିଛି ବିତିଗଲା ତାହା ହେଲା ଉରାମା । ଭୁଲ୍ ହୋଇଗଲେ ଉରାମା । ପୁଣି ଆଗକୁ ନିଜର ରେଜିଷ୍ଟର ଠିକ୍ କରିଦେବା ଉଚିତ୍ । ପୁଣି ରେଜିଷ୍ଟର ଖରାପ ନ ହେବା ଦରକାର । ବହୁତ ବଡ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିବ, ତେବେ ଯାଇ ଉଚ୍ଚ ପଦ ମିଳିବ । ବାବାଞ୍ଜକର ହୋଇଗଲ ତେବେ ପୁଣି ବାବା ବରହା ବି ଦେବେ । ସାବତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବରହା (ସମ୍ପତ୍ତି)ଦେବେ ନାହିଁ । ସାହାୟ୍ୟ କରିବା ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନବାନ ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ସାହାୟ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ବାବାଞ୍ଜକୁ ଦେଖ କେତେ ସାହାୟ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ସାହସ ରଖିଲେ ବାବା

ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ମାୟା ଉପରେ ବିନୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ଦରକାର । ଏକମାତ୍ର ରୁହାଣୀ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ, ଅନ୍ୟ ସବୁ ସଞ୍ଜ ତୁଟାଇ ଜଣତୁଳ୍ୟ ସହ ଯୋଡ଼ିବାକୁ ହେବ । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଜଞ୍ଜନର ସାଗର । ସେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାତୁଳ୍ୟ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି, କଥା ହେଉଛି । ଅନ୍ୟ କେହି ତ ଏପରି କହିପାରିବେ ନାହିଁ କି ମୁଁ ବାପ, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ଅଟେ । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶତ୍ରୁକରତ୍ନର ରଚୟିତା ଅଟେ । ଏହି କଥାକୁ ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ବୁଝିପାରିବ । ଆରଜ୍ଞା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ପୁରୁଣା ଅଳିଆ, ଆବରଜନା (ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବସତୁ ବୈଭବ)ରେ ମମତା ରଖ ନାହିଁ, ବାବାଜୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲି ନିଜର ମମତା ତୁଟାଇ ଦେବାକୁ ହେବ । ଚିନ୍ତା ହୋଇ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

(୨) ଏହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ନିଜର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରି ତାଙ୍କ ଉପରେ ବଳି ଚଢ଼ିବାକୁ ହେବ, ତେବେ ଯାଇ ୨୧ ଜନ୍ମର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ମିଳିବ । ବାବାଜୀଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧ କରି ସେବା କରିବାକୁ ହେବ, ନିଶାରେ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ରେଜିଷ୍ଟର ଯେପରି ଖରାପ ନ ହେବ ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫଳ ଦ୍ଵାରା ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖର ଅନୁଭୂତି କରୁଥିବା ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ସେବାଧାରୀ ହୁଅ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ସଂଗମଯୁଗର କର୍ମର ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ବାବାଜୀଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହୋଇଯିବା ଦ୍ଵାରା ପୈତୃକ ସମ୍ପତ୍ତି ରୂପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫଳ ମିଳିଥାଏ । ସେବା କରିବା ପରେ ସେବାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫଳ ରୂପରେ ଖୁସି ମିଳିଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ବାବାଜୀଙ୍କ ସମ୍ପୃତିରେ ରହି ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ଭାବନାରେ ସେବା କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେବାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫଳ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିଥାଏ । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫଳ ହିଁ ତାଜା ଫଳ ଅଟେ, ଯାହାକି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସୁସ୍ଥ କରିଦେଇଥାଏ । ତେବେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥ ସେବାର ଫଳ ହେଲା ଖୁସି, ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖ ଏବଂ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭୂତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଚାଲିଚଳନ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମିକ ରାଜକୀୟତାର ଝଲକ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ଗ୍ଘ ଏବଂ ଫଳକ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଶାର ଅନୁଭବ କରାଉଥିବେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***